

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-73518 אסיר נ' מדינת ישראל

בפני לפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן
חברת ועדה – גב' מימי גילוף, חינוך
חברת ועדה – גב' בת שבע זיידמן, עו"ס
נציגת שב"ס – גב' אתי פרג'ון
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

מבקש אסיר
ע"י ב"כ עו"ד יונס אלגרנאוי

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לימור אחרק והמתמחה נריה ביטון

1

החלטה

2

3 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
4 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
5 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

6 1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 44 חודשים בגין ביצוע 3 עבירות החזקת נשק וייצורו, 4 עבירות
7 השלכת בקבוקי תבערה ועבירה אחת של החזקת סכין. בהתאם לעובדות כתב האישום בו הורשע
8 ולגזר הדין, באוקטובר 2016 החזיק האסיר רובה מאולתר, ייצר בשתי הזדמנויות שונות בקבוקי
9 תבערה, השליך בארבעה מועדים בקבוקי תבערה ובדצמבר 2016 החזיק סכין. מדובר בעבירות
10 שאין להקל ראש בחומרתן.

11 2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת ואין לחובתו חמ"ן שלילי.
12 על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א
13 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי
14 כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
15 (27.11.18) - להלן: ענין צופי].

16 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
17 המוקדם, בשל החשש כי האסיר יחזור לסורו, כפי שקורה לא אחת. מקובלת עלינו טענת ב"כ
18 האסיר, כי מדובר בחוות דעת כללית ומתומצתת ביותר ואף שקלנו להיענות לבקשת בא כוח

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-73518 אסיר נ' מדינת ישראל

- 1 האסיר, בין היתר בהינתן כי חוות הדעת הכללית מתייחסת לעבירה ביטחונית אחת – בעוד
2 שבפועל ביצע האסיר מספר עבירות וגם בכך יש כדי ללמד כי חוות הדעת נרשמה במנותק מעניינו
3 הפרטני של האסיר שלפנינו. עם זאת, נקבע בפסיקה כי על הוועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ
4 גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי
5 להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים
6 מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא
7 מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור]. באיזון בין מכלול השיקולים מצאנו לתת לחוות הדעת
8 משקל מצומצם.
- 9 4. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר בהשלכת בקבוקי תבערה, אשר
10 נעשתה מספר פעמים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי שהיה נחוש
11 לפגוע במטרות ישראליות ואשר יותר מפעם אחת השליך בקבוקי תבערה לעבר רכבים נוסעים -
12 אזי גם במקרה של השלכת בקבוקי תבערה נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין
13 מנצור]. בענייננו נוספו על כך גם עבירות הנשק, כאשר מדובר ברובה מאולתר, ייצור בקבוקי
14 תבערה ולא רק השלכתם וגם עבירה של החזקת סכין.
- 15 5. מדוח המנהל עולה כי כפי שטען בא כוח האסיר, מדובר במי שסובל מכאבי ראש כרוניים, מטופל
16 תרופתית ונמצא במעקב. מתיק שב"ס עולה כי בעת קבלתו ב-7.12.16 מסר האסיר שכאבי הראש
17 הם בעקבות תאונת דרכים שעבר בשנת 2000 וכן טען האסיר שעבר התחשמלות. הוועדה ביקשה
18 לקבל התייחסות מפורטת של רופא שב"ס בנוגע למעקב הרפואי אחר האסיר, וכן בנוגע לסיבת
19 כאבי ראש, תכיפותם ואופן הטיפול בהם אולם לא נמצא לכך מענה בדוח המנהל ואף לא בתיק
20 שב"ס. תשומת לב גורמי הרפואה בשב"ס לצורך לעדכן את הוועדה בנושאים אלו מראש.
- 21 6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
22 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
23 כפי שצינו לעיל, הוועדה מצאה לנכון לתת משקל להתנהגותו של האסיר בכלא, כמו גם לעובדה
24 שחוות דעת שב"כ כללית ביותר. הוועדה גם נתנה דעתה באשר למצבו הרפואי של האסיר ולקושי
25 הנובע ממצב רפואי זה בהיותו אסיר. אולם לאחר כל אלה, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי ככל
26 ששמענו מפי האסיר הוא "כל אדם לומד מהטעות שלו. בני דוד שלי היו עם חמאס והלכתי לבקר
27 אותם". אין בדברים מינוריים אלו הבנה של חומרת העבירות, חרטה על המעשים שביצע
28 והתחייבות שלא יחזור על מעשיו. לא די בהתנהגות תקינה כדי ללמד שהאסיר עבר שינוי
29 אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון המדינה, ודאי כאשר מדובר
30 במי ששוהה באגף חמאס.

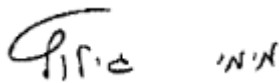
ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-73518 אסיר נ' מדינת ישראל

לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר
חרטה כנה ואמיתית.
אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראייה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
עולה מן המקובץ כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3
לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
בשחרור מוקדם.

**בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, בהינתן נתוניו האישיים, כמו גם מצבו הרפואי - הועדה אוסרת
פרסום שם האסיר בהחלטה.**

ניתנה והודעה היום ט"ז טבת תש"פ, 13/01/2020 במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוי,
חברת וועדה

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

גב' אתי פרג'ון,
נציגת שב"ס